

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XVI. ročník
číslo 5/2018

Naša Matka je krásna!

Svätý Otec František

Šírime za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Sviatosti - znamenia
Božej blízkosti
strana 3

Týka sa nás

Zo života Klubu
kresťanských
seniorov Partizánske
- mesto
strana 4-5

Boli sme pri tom

Krížová cesta detí
strana 6

Zaujalo nás

Štvrtá katechéza o
svätej omši
strana 6-7

Týka sa nás

Sviatosť birmovania
strana 8

Zamyslenie

Turíce: pod povrch
sviatku, ktorý je
najmä o vzťahu a
hodnote
strana 9-10

Máj - mesiac Panny
Márie

strana 12

Blahoželáme

Všetci veriaci v našej farnosti vyprosujú k životnému jubileu 80-tim rokom výpomocnému duchovnému vdp. Stanislavovi Greššovi veľa zdravia, Božieho požehnania, milostí a ochrany Matky Božej. Nech Vaša oddanosť ku Kristovi je pre nás posilou vo vytrvaní vo viere a uzdravujúca sila odpustenia, ktorú udeľujete vo sviatosti zmierenia, je pre nás začiatkom opätovného povstania z našich každodenných pádov a nasledovaniu Krista v našom živote.

Pozvánka

Odštartuj svoje letné prázdniny s rodičmi, starými rodičmi, súrodencami či priateľmi účasťou na nenáročnom turisticko-športovo-poznávacom podujatí v rámci svojho mesta **CM KOLESO - KOLIESKOIÁDA dňa 5.7.2018.** Registrácia je v čase 8,00 až 9,00 hod. pri kaplnke vo Veľkých Bieliciach. Presun po vynovenej ulici do mestskej časti Návojevce, na starú cestu. Tam prebehne aj malý kultúrny program, do ktorého môžeš prispieť. Svoj záujem o účinkovanie, či len o účasť na podujatí nám môžeš oznámiť na adresu galaxfest@centrum.sk. Na registračné miesto si prineste ľahko prenosné „okolieskovanie“: bicykle, kolobežky, kolieskové korčule, skejtbordy a iné podobné vozidlá. Nie je to však podmienkou účasti.

Liturgický kalendár

6.5. - 6. veľkonočná nedeľa
10.5. - Nanebovstúpenie Pána
13.5. - 7. veľkonočná nedeľa
20.5. - Zoslanie Ducha Svätého (Turíce)
27.5. - Najsvätejšej Trojice
31.5. - Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

Sviatosti - znamenia Božej blízkosti

V tieto dni chlapci a dievčatá našej farnosti pristupujú po prvýkrát k sviatostiam zmierenia, Eucharistie a k sviatosti birmovania. Prečo sa rozhodli k tomuto kroku? Čo prijatie sviatosti pre nás znamená?

Keď dvaja mladí vstupujú do vzájomného vzťahu, keď sa navzájom zblížujú, nachádzajú pre to viditeľné a počuteľné znamenia: podávajú si ruky, píšu si správy, dávajú si darčeky, kvety... Podľa toho, ako majú dvaja ľudia k sebe blízko, stávajú sa tieto výrazové formy stále intenzívnejšie a medzi milujúcimi sa stupňujú až k nežnostiam a stretnutiam v láske. Podľa týchto znamení môžeme poznať, ako sú si dvaja ľudia vnútorne blízki. Tieto znamenia teda niečo vyjadrujú, ale zároveň tiež pôsobia a prehlbujú to, čo naznačujú: náklonnosť, lásku, vzťah...

Aj v živote viery ide o blízkosť, o spojenie s Bohom. Aj tento vzťah je potrebné nejako vyjadriť, sú tu potrebné znamenia. Boh pozná človeka, ktorého stvoril a vie, že je odkázaný na zmyslové vnemy. Preto mu vychádza v ústrety. Volí k tomu znamenia, ktoré sú ľudské... Aj tu sú znamenia nielen odkazom na vnútorný proces: to, čo naznačujú, to zároveň pôsobia. Zjednocujú človeka s Bohom, Boh vstupuje do nášho života a každodennej činnosti...

Všetky sviatosti - ak sú správne chápané a prežívané - vychádzajú na pomoc človeku v jeho túžbe a potrebe šťastia a naplnenia života. Aj keď ako

celok majú len jednu spoločnú úlohu, každá jednotlivá sviatosť ju plní svojím vlastným spôsobom. Všetky slúžia spásu človeku a sprevádzajú ho celým životom v rôznych situáciách a udalostiach života. Sile sviatostí môžeme dôverovať. Sú pre človeka prameňom Božej milosti, ktorá sa prejavuje práve v najrôznejších situáciách života.

Sviatosť totiž nie je nič iného, ako pokračovanie Ježišovho vtelenia. Boh skrze sviatosti neustále vstupuje do našej pozemskosti, zľudštuje sa a

zvečňuje, aby nám bol blízko. Tu sa ukazuje základný zákon vykúpenia - záchrany a naplnenia ľudského života - tak ako Boží Syn kvôli človeku prijíma viditeľnú podobu, tak aj v budúcnosti má byť Ježišovo jednanie vo svete spojené s viditeľnými znameniami. Znameniami, ktoré využívajú pre nás známe a pochopiteľné symboly z oblasti nášho normálneho života...

vdp. Martin Mihál
kaplán

Zo života Klubu kresťanských seniorov Partizánske - mesto

Na výročnom členskom zhromaždení nášho klubu v pondelok 12.2.2018 sme schválili program činnosti klubu a snažíme sa svoj klubový život podľa prijatého programu aj rozvíjať. Počas pôstneho obdobia sme sa tretiu pôstnu nedeľu predmodlievali modlitbu krížovej cesty v našom kostole. Na kvetnú nedeľu sme sa mali predmodlievať na našej kalvárii, ale pre nepriaznivé počasie sme sa opäť modlili v našom kostolíku.

Vo štvrtok až piatok 15.3. -16.3.2018 sme sa spolu s pani Ščúryovou z klubu vo Veľkých Bieliciach zúčastnili konferencie v kňazskom seminári v Badíne na tému „Prevenencia trestnej činnosti páchanej na senioroch - dôchodcoch.“ Prednášatelia poukazovali na veľké nebezpečenstvo, ktoré hrozí seniorom - dôchodcom, keď naletia cudzím ľuďom na všakovaké ponuky - cez telefón, počítač, priamo pri dverách domov či bytov a prichádzajú o životné úspory a potom svoje kroky ťažko znášajú. Vyzývam aj ja z tohto miesta tých, ktorí ste v staršom veku, žijete doma sami, dávajte si pozor na ľudí, ktorí sú schopní vás doslova okradnúť, nevpušťaťe ich do domov či bytov, nepodpisujte nič, aby ste to o nejaký čas nemuseli ľutovať.

Tesne po nedeli Božieho milosrdenstva od 10.4. - 12.4.2018 sa niektorí z nás zúčastnili duchovnej obnovy v kaplnke u sestričiek na Ul. Škultétyho. Prednášateľom bol vdp. Miroslav Hlaváčik, ktorý svojimi prednáškami na tému Božieho milosrdenstva, čerpajúc z Denníčka sv. Faustíny, zaujal všetkých účastníkov duchovnej obnovy. Všetci prejavili veľkú radosť, že boli účastníkmi tejto obnovy a

ďakujú za vytvorenie peknej atmosféry našim sestričkám, vdp. Hlaváčikovi, že mohli takto pookriať na svojej duši. Obnovu vdp. Hlaváčik zakončil vo štvrtok 12.4. po sv. omši slávnostným požehnaním a udelením plnomocných odpustkov.

Počas uplynulého obdobia sme pripravovali a stále pripravujeme 4. ročník bežeckých pretekov na sobotu 12.5.2018 so štartom a cieľom v areáli ZŠ s MŠ na Veľkej okružnej, ktoré môžeme usporiadať aj vďaka finančnej podpore mesta Partizánske a ďalších menších či väčších sponzorov. Propozície preteku nájdete na www.partizanske.info, kde je aj prihlasovací formulár. Prihlásiť sa dá aj mailom na zkhusar@centrum.sk, alebo telefonicky na číslach 0918147999, 0902622164.

V spolupráci s pánom Vladimírom Trvalcom pripravujeme na sviatok sv. Cyrila a Metoda 5. júla 2018 prvý ročník tzv. Kolieskoiády, ktorého sa môžu zúčastniť deti a mládež v sprievode svojich rodičov či starých rodičov. Treba si doniesť bicykel, kolieskové korčule, kolobežky, skejtboardy a iné podobné vozidlá. Akcia sa môže uskutočniť tiež vďaka finančnej podpore mesta Partizánske. Bližšie informácie získate na stránke www.galax.skylan.sk, príp. mailom na galaxfest@centrum.sk, trvalec.vladimir@centrum.sk.

V mene svojom aj v mene všetkých našich členov prajem celej našej farnosti požehnaný mariánsky mesiac máj. Nech nás všetkých Matka Božia vedie svojou rukou stále bližšie k svojmu Synovi, nášmu Spasiteľovi Ježišovi Kristovi! Pochválený buď Ježiš Kristus!

Stanislav Husár

predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske - mesto

TÝKA SA NÁS

BEŽECKÉ PRETEKY

REKREAČNÝCH AJ REGISTROVANÝCH BEŽCOV

12. MÁJ 2018

Krížová cesta detí

Ako deti môžu pomôcť dospelým prežiť a zavŕšiť pôstne obdobie? Bolo to na Veľký piatok večer o 20,00 hod., keď v šere kostola bol pripravený spevokol Pramienok na modlitbu krížovej cesty. Po jasličkovej pobožnosti to bolo ďalšie vydarené dielo spevokolu, ktoré sa hlboko dotýkalo srdc prítomných ľudí. Pôstnu atmosféru dramatizovanej krížovej cesty vhodne navodili úprimné prejavy detí v modlitbe, dialógoch a

peknom speve. Živé obrazy zastavení boli veľmi pôsobivé. Takto nám deti pomohli zapojiť do modlitby viac zmyslov a prežiť ju intenzívnejšie a dúfam, aj priniesť viac ovocia. Poďakovanie patrí všetkým účinkujúcim a tým, čo krížovú cestu pripravili na čele s vedúcim spevokolu Milanom Turekom.

ŠŠ

Štvrtá katechéza o svätej omši

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Pokračujúc na ceste katechéz o svätej omši si dnes kladieme otázku: *Prečo ísť v nedeľu na svätú omšu?*

Nedeľné slávenie Eucharistie je stredobodom života Cirkvi (porov. *Katechizmus Katolíckej cirkvi*, 2177). My kresťania chodíme v nedeľu na svätú omšu, aby sme stretli zmŕtvychstalého Pána, alebo lepšie, aby sme mu dovolili, aby sa s nami stretol, aby sme počúvali jeho slovo, sýtili sa pri jeho stole a tak sa stali Cirkvou, čiže jeho tajomným telom žijúcim vo svete.

Toto už od začiatku chápali Ježišovi učeníci, ktorí slávili eucharistické stretnutie s Pánom v ten deň týždňa, ktorý Židia nazývali „prvým v týždni“ a Rimania „dňom slnka“, lebo v *ten deň Ježiš vstal z mŕtvych* a zjavil sa učeníkom, hovoriac s nimi, jediac s nimi, darujúc im Ducha Svätého (porov. Mt 28,1; Mk 16,9; Lk 24,1.13; Jn 20,1.19), ako sme to počuli v biblickom čítaní. Aj

veľké zoslanie Ducha Svätého na Turíce nastalo v nedeľu, päťdesiaty deň po Ježišovom zmŕtvychvstaní. Z týchto dôvodov je pre nás nedeľa svätým dňom, posväteným eucharistickým slávením, živou prítomnosťou Pána medzi nami a pre nás. Je to teda svätá omša, ktorá *robí* nedeľu kresťanskou! Kresťanská nedeľa sa „točí“ okolo svätej omše. Aká je to pre kresťana nedeľa, ak v nej chýba stretnutie s Pánom?

Existujú kresťanské spoločenstvá, ktoré sa, žiaľ, nemôžu tešiť zo svätej omše každú nedeľu; aj oni sú však v tento svätý deň povolané zhromaždiť sa na modlitbu v mene Pána, počúvajúc Božie slovo a oživujúc si túžbu po Eucharistii.

Niektoré sekularizované spoločnosti stratili kresťanský zmysel nedele osvetlenej Eucharistiou. Toto je škoda! V týchto kontextoch je nevyhnutné oživiť toto vedomie, aby sme znovu obnovili význam oslavy, význam radosti,

farského spoločenstva, solidarity, odpočinku posilňujúceho dušu i telo (porov. KKC, 2177-2188). Týmto všetkým veciam nás nedelňa čo nedelňa vyučuje Eucharistia. Preto chcel Druhý vatikánsky koncil zdôrazniť, že nedelňa «je prvotným sviatočným dňom a tak ho aj treba predkladať a odporúčať nábožnosti veriacich, aby sa zároveň stal dňom radosti a odpočinku od práce» (Konštit. *Sacrosanctum concilium*, 106).

Nedelňý odpočinok od práce v prvých storočiach neexistoval - je to špecifický prínos kresťanstva. Na základe biblickej tradície Židia odpočívajú v sobotu, zatiaľ čo v rímskej spoločnosti sa v rámci týždňa nepočítalo s dňom odpočinku od služobných prác. Práve kresťanské chápanie: žiť ako synovia a nie ako otroci, živiť sa Eucharistiou - toto urobilo nedelňa, takmer všeobecne, dňom odpočinku.

Bez Krista sme odsúdení na ovládnutie únavou každodennosti, s jej starosťami a strachom o zajtrajšok. Nedelňé stretnutie s Pánom nám dodáva silu prežívať prítomnú chvíľu každého dňa s dôverou a odvahou, ako aj kráčať vpred s nádejou. To je to, prečo my kresťania ideme na stretnutie s Pánom v nedelňa pri eucharistickom slávení.

Eucharistické spojenie vo svätom prijímaní s Ježišom - vzkrieseným a žijúcim naveky - anticipuje tú nedelňa bez konca, keď už viac nebude námahy ani bolesti, ani smútku či slz, ale len radosť z plného a večného života s Pánom. Aj o tomto blaženom odpočinku nám hovorí nedelňá svätá omša, keď nás učí zveriť

sa v priebehu týždňa do rúk Otca, ktorý je na nebesiach.

Čo môžeme odpovedať tomu, kto hovorí, že neosoží chodiť na omšu, ani len v nedelňa, lebo to, čo je dôležité, je dobre žiť a milovať bližneho? Je pravda, že kvalita kresťanského života sa meria schopnosťou milovať, ako povedal Ježiš: «Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať» (Jn 13,35); ako však môžeme uskutočňovať evanjelium bez toho, aby sme k tomu nedelňa čo nedelňa nabrali potrebnú energiu z nevyčerpatelného zdroja Eucharistie? Nechodíme na omšu preto, aby sme niečo dali Bohu, ale preto, aby sme *prijali od neho to, čo skutočne potrebujeme*. Pripomína nám to modlitba Cirkvi, ktorá sa takto obracia na Boha: «Ty, hoci nepotrebuješ našu oslavu, predsa prijímaš naše vďaky; pretože nás nesmierne miluješ. Naše chvály nepridávajú nič k tvojej veľkosti, ale nám prispievajú k spásu» (*Rímsky misál*, Pieseň vďaky - spoločná IV.).

Na záver: prečo ísť v nedelňa na svätú omšu? Nestačí odpovedať, že je to cirkevný predpis; toto pomáha chrániť jej hodnotu, avšak samotné to nestačí. My kresťania potrebujeme mať účasť na nedelňej svätej omši, lebo jedine s Ježišovou milosťou, s jeho živou prítomnosťou v nás a medzi nami môžeme uviesť do praxe jeho prikázanie, a tak byť jeho hodnovernými svedkami.

zdroj: vatikánsky rozhlas

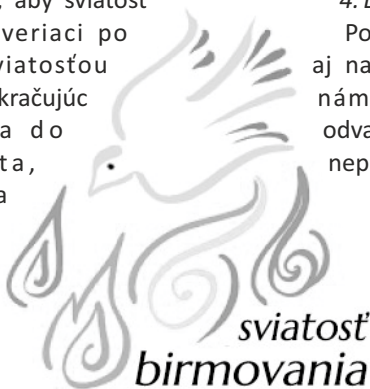
Sviatosť birmovania

Sviatosť birmovania prijímú aj v našej farnosti mladí ľudia. Aké dary získavajú touto sviatosťou?

Pán Ježiš povedal: „Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, aj ja vyznám pred svojim Otcem, ktorý je na nebesiach. Ale toho, kto mňa zaprie pred ľuďmi, aj ja zapriem pred svojim Otcem, ktorý je na nebesiach.“ (Mt 10, 32-33)

O sviatosti kresťanskej dospelosti

Sviatosť birmovania môže prijať každý pokrstený človek, ktorý ešte nie je birmovaný. Je potrebné, aby sviatosť birmovania prijímali veriaci po náležitej príprave. Sviatosťou birmovania sa veriaci, pokračujú na ceste uvedenia do kresťanského života, obohacujú darom Ducha Svätého a dokonalejšie sa pripútavajú k Cirkvi, aby boli slovom i skutkom svedkami Krista, šírili a obhajovali vieru.

TÝKA SA NÁS

Sedem darov Ducha Svätého

1. DAR MÚDROSTI

Duch Svätý nám pomáha, aby sme v Bohu videli najvyššie dobro a svoje šťastie. Človek, ktorý nemá alebo nepoužíva dar múdrosti, často zamieňa stvorenie so Stvoriteľom, svoj cieľ vidí v stvorených veciach a od nich očakáva blaženosť. Človek, ktorý má a používa dar múdrosti, posudzuje všetko spod zorného uhla večnosti a jasne chápe, že aj zlé veci v živote (neúspech, utrpenie atď.), ak ich znášame z lásky k Bohu, nám môžu poslúžiť pre budúce šťastie v nebi.

2. DAR ROZUMU

Chápeme ním zmysel života a vieme

rozoznať dobro od zla. Otvára nám pravý zmysel Svätého písma a liturgických obradov. Umožňuje nám pochopiť, kto je Ježiš a čo pre nás urobil. Dar rozumu spôsobuje, že aj tí najjednoduchší ľudia (dokonca i deti) dokážu chápať Božie pravdy.

3. DAR RADY

Pomáha nám nájsť správne riešenie svojich i cudzích problémov. Často stojíme pred dilemou, ako sa rozhodnúť. Vďaka daru rady, ktorý nám udeľuje Duch Svätý, nemusíme ľutovať svoje rozhodnutia.

4. DAR SILY

Pomáha nám žiť podľa našej viery aj napriek ťažkostiam. Umožňuje nám hrdinské činy. Dáva nám odvahu postaviť sa zoči-voči našim nepriateľom a nepriateľom Boha.

5. DAR POZNANIA

Pomocou tohto daru hľadáme a prijímame pravdu. Tento dar viac pôsobí na srdce než na rozum. Ním poznávame (zakusujeme) Božiu lásku, presvedčame sa o nej. Človek obdarený

darom poznania má osobitnú schopnosť poznávať a konať, čo slúži na Božiu slávu, na spásu seba i blížneho.

6. DAR NÁBOŽNOSTI

Pomáha nám žiť v priateľstve s Pánom Bohom. Vzbudzuje v nás túžbu po modlitbe, ako aj úctu a dôveru k Bohu.

7. DAR BÁZNE BOŽEJ

Vedie nás k tomu, aby sme pokorne a s úctou prijímali Božiu vôľu. Vďaka tomuto daru si dokážeme uvedomiť ohavnosť hriechu ako aj Boží majestát. Máme strach z toho, že by sme sa mohli od Boha navždy odlúčiť.

zdroj: krátené www.farnostgiraltovce.sk

Turíce: pod povrch sviatku, ktorý je najmä o vzťahu a hodnote

Keby som sa ťa spýtal, čo sa stalo na prvé Turíce, čo by si mi odpovedal? Ak si charizmatik, pravdepodobne by si spomenul Skutky apoštolov, druhú kapitolu, keď Duch Svätý zostúpil na apoštolov, Pannu Máriu a ostatných vo večeradle a oni začali hovoriť darom jazykov (glosolália) a získali smelosť na to, aby začali v moci hlásať evanjelium. Je to pravda, no verím, že Duch Svätý nás chce zobrať ešte hlbšie a ukázať nám ďalší význam Turíc.

Sviatok odovzdania zákona

Pravdou je, že prvé Turíce neboli v druhej kapitole Skutkov apoštolov, ale ešte oveľa skôr. Turíce sú totiž biblický sviatok (Pánov Sviatok), ktorý židia nazývali Šavuot (Sviatok týždňov). Pán prikázal sláviť tento sviatok a bol to druhý z troch sviatkov v roku, kedy každý žid mal ísť do Jeruzalema. Slávil sa na päťdesiaty deň po Pasche (Veľkej noci) a aby sme si ukázali, aký to bol sviatok, musíme sa pozrieť do knihy Exodus, 19. kapitoly. Izraeliti pod vedením Mojžiša prichádzajú k vrchu Sinaj. V piatom a šiestom verši Boh hovorí Izraelitom, že k nim chce hovoriť a že z nich chce urobiť kráľovské kňazstvo a svätý národ. Izraeliti odvtedy slávil Šavuot (Turíce) ako sviatok odovzdania Tóry a deň, keď si Boh začal formovať svoj ľud. Potom

prichádzajú Turíce zo Skutkov apoštolov. Učeníci, ako dobrí židia, prišli osláviť sviatok Šavuot a nie odovzdanie Ducha Svätého. (Preto po vystúpení Petra mohlo uveriť tak veľa židov z rôznych častí sveta, pretože prišli do Jeruzalema na Šavuot, ako kázal zákon.)

Od začiatku išlo o vzťah

Kľúčová otázka je, prečo Boh zosla svojho Ducha práve na sviatok Šavuot? Aké má spojenie odovzdanie Tóry a odovzdanie Ducha?

Čítali sme, že Božou túžbou od začiatku bolo hovoriť k Izraelu. No vieme, čo Izrael spravil. List Hebrejom 12,25 nám hovorí, že Izraeliti odmietli Toho, ktorý hovoril. Poslali Mojžiša na vrch, aby On mal vzťah s Bohom a aby sa stal tým, kto im povie, čo majú robiť. Naša ľudská prirodzenosť je taká. Chceme si „odfajknúť“ zoznam, čo Boh od nás chce a budeme mať pokoj. (Bol som na omši v nedeľu, pomodlil som sa...) Boh však chcel od začiatku vzťah, a preto zosiela svojho Ducha na Turíce. Hovorí ústami Pavla z 2Kor 3,3, že Boh už nechce písať Tóru na kamenné dosky, ale na mäsité dosky nášho srdca. Preto dáva svojho Ducha do našich srdiec. Aby sa splnilo proroctvo z Jer 31,33.34, že Boh chce sám poučovať svoj ľud, nielen skrze zákonníkov.

Hodnota za zákonom

Tu sa naskytá otázka, prečo bol daný zákon. Predstavte si akýkoľvek zákon našej Slovenskej republiky. Zákon vždy stojí na hodnotách, ktoré vyznávame. Napríklad: Vieme, že v obci sa pohybujú deti a my chceme chrániť ich životy, pretože majú veľkú hodnotu. Preto sme schválili zákon, že v obci môžu autá jazdiť rýchlosťou len 50 km/hod. Zákon má chrániť deti pred bezohľadnými vodičmi, ktorí nemajú hodnotu ochrany detí. Môžeš skončiť len s tým, že pôjdeš do autoškoly a budeš plniť zákon, ktorý tá tam naučia a budeš frflať, že musíš chodiť päťdesiatkou v obci, alebo môžeš hľadať za zákonom srdce toho, ktorý ho pripravil a spoznať hodnotu, z ktorej ten zákon vychádza. Potom sa ti už bude jednoduchšie zákon plniť, lebo tomu budeš hlbšie rozumieť. Rovnako je to s Bohom. Boh Izraelitom dal Tóru - Zákon, ale pretože s Ním nemali vzťah, nerozumeli jeho srdcu a hodnotám, ktoré Boh má. Preto prichádza Ježiš a snaží sa odkryť ľuďom hlbšie hodnoty Otcovho srdca, prečo dal Zákon. (Pozri

kázanie na hore Mt 5.-7. kapitola.) Potom Ježiš odchádza a Pavol hovorí v druhej kapitole 1. listu Korinťanom v tomto zmysle: Kto dokáže poznať, čo je v Božom srdci? Len Duch Pánov. Preto nám Otec posielal svojho Ducha, aby sme poznali Jeho srdce, Jeho hodnoty a už len sucho neplnili Jeho zákony, aby sme došli k prisľúbeniu, ktoré povedal Izraelitom pri prvých Turícach: „A budete mi kňazským národom a svätým ľudom.“ Peter to pochopil, pretože cituje tieto slová vo svojom prvom liste v druhej kapitole.

Plus pre život

Zhrnutie: Okrem toho, čo si dodnes o Turícach vedel, pridávam ešte toto: Boh dáva svojho Ducha do našich srdc, aby sme už viac nežili len zákonnícky život, ale aby sme žili zo zjavenia. Aby sme žili vzťah s Bohom (ľud určený na Jeho vlastníctvo), ktorý nás chce urobiť schopnými počuť ho (kráľovské kňazstvo) a slúžiť mu vo svätosti života (svätý národ).

zdroj: Pavol Strežo -
www.martindom.sk

Na Slovensko prišli relikvie svätej Rity - ženy, ktorá odpustila vrahom svojho manžela

Rehoľa svätého Augustína na Slovensku - augustiniáni, zažíva významnú udalosť: príchod relikvií svätej Rity z Cascie - patrónky v ťažkých a bezvýchodiskových situáciách. Relikvie privítali 27. apríla 2018 v Kláštore sv. Augustína v Košiciach.

„Ide o relikvie 1. stupňa - kostičky z ruky sväteice, ktoré sú uložené v medenej ruži vo výške 50 cm“, hovorí prior a predstavený komunity a rehole augustiniánov na Slovensku P. Juraj

Pigula.

Príchod relikvií svätej Rity je súčasťou príprav na slávnostnú konsekráciu kostola sv. Rity, ktorou sa metropola východu stane unikátnou - bude v nej prvý kostol zasvätený tejto svätici na Slovensku. Konsekrácia sa uskutoční 8. mája 2018 o 10.30 hod.

P. Juraj Pigula, ktorý koordinuje túto mimoriadnu udalosť, ďalej povedal: „Svätá Rita vždy bola a je pri všetkých, ktorí sa k nej utiekajú

vo svojom trápení, či už v manželstve, v práci, rodine. Je to aktuálna svätica, ktorá nám všetkým ponúka, ako môžeme prežívať svoj každodenný život - vedieť odpustiť. Aj keď je to pre nás mnohých snaha na celý život, musíme to skúšať, znova a znova každý deň.“

Relikvie privítali za účasti miestnej augustiniánskej komunity, emeritného arcibiskupa - metropolitu Mons. Alojza Tkáča, talianskeho arcibiskupa Mons. Renata Boccarda, rektora sanktuária sv. Rity, predstaviteľov partnerských miest Košíc a Cascie, ako aj širokej verejnosti.

O reholi sv. Augustína na Slovensku - komunita sa venuje pastorácii mládeže,

vyučovaniu talianskeho jazyka, vyučovaniu Sv. písma a cirkevných otcov, organizuje púte, rôzne duchovné obnovy vo farnostiach, venuje sa duchovnému vedeniu. V neposlednom rade organizuje manželské večery a tzv. stretná pre rodiny, rozvedených a bezdetné páry. Na Slovensku má jedinú stabilnú komunitu v Košiciach od roku 1995. Zakladateľom boli o. Pavol Benedik a o. Angelo Lemme. V súčasnosti má komunita šiestich stabilných členov. Najznámejším je P. Pavol Benedik, sakristián sv. Otca Františka vo Vatikáne. Predstaveným na Slovensku je P. Juraj Pigula.

viac o augustiniánoch na: www.aug.sk
alebo na FB stránke

Životopis svätej Rity

Svätá Rita sa narodila v roku 1381 a zomrela 22. mája 1457. Tieto dva dátumy nie sú isté, ale boli prijaté za oficiálne pápežom Levom XIII. 24. marca 1900, keď ju vyhlásil za svätú. Rita, jediná dcéra Antónia Lottiho a Amati Ferriovej, sa narodila v Roccaporene (približne 5 km od Cascie) a bola pokrstená menom Margaréta v kostole Sv. Márie della Plebe v Cascii.

V šestnástich rokoch sa vydala za Pavla di Ferdinando Mancini, mladíka dobre založeného, ale hnevlivej povahy. Mali spolu dvoch synov. Jednoduchým životom, bohatým na modlitbu a na čnosti, naplno venovaným rodine, pomohla manželovi k jeho obráteniu a k čestnému životu. Život manželky a matky bol otrasený vraždou manžela, zabitého pre rodové spory. Rita sa dokázala zachovať odvážne, podľa evanjelia, a ako Ježiš úplne odpustila všetkým tým, čo jej spôsobili takú bolesť. Synovia, naopak, ovplyvnení prostredím a rodinou, boli pohnutí k pomste. Matka, aby zabránila takej krutosti, žiadala od Pána radšej ich smrť, než aby sa poškvrnili krvou.

Obaja zomreli pre chorobu v mladom veku. Rita, vdova a osamelá, upokojila duše a dokázala dosiahnuť uzmiernenie pre obidve rodiny, v sile modlitby a lásky. Až potom mohla konečne uskutočniť dávnu túžbu a vstúpiť do augustiniánskeho kláštora sv. Márie Magdalény v Cascii, kde žila 40 rokov, slúžiac Bohu a blížnym s ušľachtilou

radosťou a pozornosťou voči ich ťažkostiam. Posledných 15 rokov Rita nosila na čele stigmú jedného z trňov Kristovej koruny, dopĺňajúc na vlastnom tele to, čo chýba Kristovmu utrpeniu. Bola uctievaná ako svätá hneď po smrti, ako nám to potvrdzuje maľba na drevenej truhle, do ktorej bola uložená, a tiež „Kódex Miracolorum“, oba pochádzajúce z rokov 1457 -

62. Od 18. mája 1947 jej pozostatky odpočívajú v sanktuáriu v Cascii v krištáľovej urne. Bola noc 22. mája a už niekoľko hodín po smrti sa udiali početné zázraky a uzdravenia v meste. Rita bola uložená do skromnej truhly a kláštor Sv. Márie Magdalény sa hneď po pohrebných obradoch stal cieľom nepretržitého

putovania veriacich. Počas rokov jej chýr svätosti stále rástol a Rita bola vyhlásená najprv za blahoslavenú v roku 1628 a potom za svätú v roku 1900. Dnes prichádzajú do Cascie veriaci z celého sveta, a „svätá v nemožných prípadoch“, je naďalej

tešiteľkou, ktorá zmierňuje tie najbolestnejšie a skryté rany, je ochrankyňou, ktorá vyprosuje u Ježiša mimoriadne milosti. Informovali augustiniáni.

zdroj: www.aug.sk, upravené

Máj - mesiac Panny Márie

Mesiac máj sa oddávna v Cirkvi slávi ako mesiac Panny Márie. Celým mesiacom zaznieva vyzvanie a oslava jej mocného príhovoru za nás u Boha v Loretánskych litániách.

Veľký ctiteľ Panny Márie svätý Ľudovít Grignon z Montfortu (17. stor.) nás uistuje, že s Pannou Máriou sa za jeden mesiac dá urobiť väčší pokrok ako za mnoho rokov bez nej. Keď k nám príde Máriino kráľovstvo, príde aj kráľovstvo Kristovo.

Mariánsky mesiac môže byť pre nás príležitosťou, aby sme podľa vzoru a s pomocou Panny Márie rástli a upevňovali sa vo viere. Budeme sa cítiť skutočne šťastní, ak sa budeme usilovať stále väčšmi milovať Pannu Máriu a ak to budeme učiť aj iných.

Dánsky básnik Jørgenson o svojom obrátení z luteránstva a ateizmu na katolícku vieru hovorí toto: „*Moja matka každý večer čítavala celej rodine jednu stránku z Biblie. Prv než som šiel spať, modlieval som sa kľačiaci pri posteli modlitbu Otčenáš. Raz, ako som tak kľačal v mesačnom svetle, pripojil som k Otčenášu aj modlitbu Zdravas Mária. Našiel som túto modlitbu náhodou v jednej knihe. Táto modlitba sa mi veľmi zapáčila. Môžem povedať, že ma obrátila na pravú katolícku vieru práve modlitba Zdravas Mária. Prostredníctvom Matky Márie som sa vrátil k Matke - katolíckej Cirkvi.*“

Tento spisovateľ je známy aj ako autor životopisov svätých. Jeden zo životopisov sa začína slovami: „*Na počiatku bola matka...*

Dieťa sa stáva tým, čím je matka. Tým, čím chce matka, aby sa stalo... Dieťa bude sväté, ak sa matka orientuje na Boha, ak kráča po Božej ceste...“

Prejavme každý svojím vlastným spôsobom patričnú úctu Ježišovej i našej nebeskej Matke Panne Márii v tomto mariánskom mesiaci.

zdroj: fara.ivanka.sk

V mesiaci máj si pripomíname sviatok matiek a v júni aj sviatok otcov...

Všetkým mamičkám ďakujeme za dar života a vyprosujeme im veľa zdravia,

Najčistejšia ľudská láska je tá materinská; láska, ktorá sa obetuje, ktorá sa dáva a nepočíta...

Nikdy ju nebudeme vedieť dostať dostatočne odplatiť naspäť.

Modlitba.sk

Božieho požehnania, aby ich ruky nás deti pohládzali, zotreli naše slzy, zopli sa k modlitbe a prosili za nás u nebeského Otca. Nech všetky matky ochraňuje a pomáha na každom kroku naša nebeská Matka.

Všetkým otcom, ktorí sa starostlivo a s láskou starajú o svoju rodinu vyprosujeme veľa zdravia, Božieho požehnania, sily zdolávať pod ochranou nebeskej Matky a na orodovanie mocného ochrancu rodiny sv. Jozefa všetky ťažkosti a prekážky života.

Od „Barbarskej noci“ prešlo 68 rokov

Počas jednej noci vtrhli príslušníci bezpečnostných orgánov do mužských kláštorov. O pár mesiacov došlo aj k násilnému sústredeniu ženských reholí.

„Barbarskou nocou“, ako nazývame udalosti noci z 13. na 14. apríla 1950, keď príslušníci bezpečnostných orgánov vtrhli do 56 mužských kláštorov, rehoľných domov a farských úradov, sa začala „Akcia K“. Bola zameraná na likvidáciu mužských kláštorov a internáciu rehoľníkov. V tom čase už v Československu mala všetku moc v rukách Komunistická strana Československa (KSČ), pod ktorej ideologickou záštitou sa akcia uskutočnila.

Po Akcii K nasledovala „Akcia R“ (rehoľnícky), keď 28.-31. augusta 1950 došlo k násilnému sústredeniu ženských reholí.

Zo Zákona NR SR č. 241/1993 Zb. figuruje 13. apríl medzi štátnymi sviatkami a pamätnými dňami ako Deň nespravodlivo stíhaných. V Pezinku si ho od roku 2000 pripomínajú členovia Konfederácie politických väzňov Slovenska (KPVŠ).

Ústav pamäti národa v dňoch 5.-6. mája 2010 pri príležitosti 60. výročia Akcií K a R zorganizoval v Bratislave vedeckú konferenciu s názvom Likvidácia reholí a ich život v ilegale v rokoch 1950 - 1989. Udalosti pred začiatkom Akcie K predchádzalo ultimátum vtedajšieho ministra spravodlivosti Alexeja Čepičku prednesené na rokovaníach s rímskokatolíckymi biskupmi 17. februára 1949. Žiadal v ňom, aby cirkev vyhlásila jednoznačnú lojalitu vláde, zrušila suspenzie kňazov spolupracujúcich s komunistickým režimom a suspendovala kňazov odsúdených za údajnú protištátnu činnosť. Neskôr, 31. marca až 4. apríla 1950, sa v Prahe uskutočnil vykonštruovaný

proces s predstaviteľmi cirkevných rádov. Z desiatich obvinených boli deväti Česi a jeden Slovák, redemptorista Ján Mastylák, ktorého odsúdili na doživotie. Ďalšie zásahy nasledovali v noci z 24. na 25. apríla 1950 a z 3. na 4. mája 1950. Do konca mája 1950 sústredili do internačných stredísk v kláštoroch 1 002 rehoľníkov. Tých najskôr odviekli do Šaštína, Svätého Beňadika, Podolínca, Jasova a Pezinka. Neskôr ich roztriedili do skupín podľa druhov sústreďovacích stredísk v kláštoroch. Mali disciplinárny alebo preškoľovací charakter.

Predstavených jednotlivých kláštorov štátna moc (zastúpená niektorými príslušníkmi Štátnej bezpečnosti – ŠtB – a Zboru národnej bezpečnosti – ZNB) podrobila dlhotrvajúcim výsluchom. Žiadala od nich kľúče od kláštorných objektov, naliehala, aby jej vydali drahocennosti, v prvom rade vzácne liturgické predmety. Významnejšie písomnosti, knihy a zbierky putovali do štátnych múzeí, niektoré za malú finančnú sumu predali do zahraničia alebo zničili. Rehoľníkov pozbavili základných ľudských práv a slobôd a vyvíjali na nich nátlak, aby vystúpili z rehole. Časť z nich musela nastúpiť vojenskú službu v Pomocných technických práporoch (PTP). Pokračovaním Akcie K bola Akcia R, zameraná na likvidáciu ženských kláštorov. Rehoľný život sa obnovil po oznámení Generálnej prokuratúry ČSSR z 29. novembra 1968, že neexistuje zákonný podklad, podľa ktorého by bolo možné brániť mu. Jeho reálne oživenie priniesla až Nežná revolúcia v roku 1989, ktorá znamenala demokratizáciu spoločnosti a koniec totalitnej, vládnucej moci Komunistickej strany Československa.

zdroj: postoj.sk

Pápež František v rannej homílii:

Potreba obrátenia sa týka skutkov, citov, ale aj myslenia

Náboženstvo a viera nie sú „divadlom“. Táto myšlienka rezonuje v zamyslení Svätého Otca z čítaní z Druhej knihy kráľov (2 Kr 5, 1-15a) ako aj z Evanjelia podľa Lukáša (Lk 4, 24-30). Vysvetlil, ako nás Cirkev v tomto čase Pôstu pobáda zamyslieť sa nad vlastným obrátením, ktoré sa týka myslenia, životného štýlu, skutkov aj citov.

„Cirkev hovorí, že naše skutky sa musia obrátiť, a hovorí nám o pôste, o almužne, o pokání: toto je obrátenie v skutkoch. Podujat sa na nové diela v kresťanskom duchu, v štýle prameňiacom z Blahoslavenstiev, z 25. kapitoly Matúša. Takto konať. Cirkev nám tiež hovorí o

Pápež František vysvetlil, že „tento človek očakával divadlo“, avšak štýl Boha je iný, „on uzdravuje iným spôsobom“.

To isté, poznamenal Svätý Otec, sa stane aj Ježišovi, keď sa vráti do Nazareta a vojde do synagógy. Ľudia najskôr naňho „hľadeli v úžase“, „boli spokojní“.

„Ale nikdy nie je núdza o nejakého táraja, a ten začal hovoriť: «Veď tento je syn stolára. Čo nás poučuje? Na ktorej univerzite toto študoval?» - «Áno! Je to Jozefov syn». Začínajú sa miešať názory, mení sa postoj ľudí, a chcú ho zabiť. Od obdivu, od žasnutia, po chuť zabiť ho. Aj títo chceli divadlo. «Nuž nech urobí zázraky, také aké hovoria, že urobil v Galilei, a my uveríme». A Ježiš vysvetľuje: «Veru, hovorím vám: Ani jeden prorok nie je vzácný vo svojej vlasti.» My sa totiž bránime pred tým, že by nás niekto z našich vlastných mal naprávať. Napraviť nás môže prísť niekto, kto spraví divadlo. - No náboženstvo nie je divadlo. Viera nie je divadlom, je to Božie slovo a Duch Svätý, ktorý koná v srdciach“.

Cirkev, zdôraznil pápež František, nás teda pozýva zmeniť spôsob myslenia, štýl myslenia. Môžeme odrecitovať „celé Krédo, aj všetky dogmy Cirkvi“, ak to však nerobíme „s kresťanským duchom“, je nám to „nanič“.

„Zmena myslenia. Nie je to automatické, že budeme rozmýšľať týmto spôsobom. Nie je to bežná vec. Aj v spôsobe myslenia, v spôsobe viery sa nám treba obrátiť. Môžeme sa pýtať: V akom duchu rozmýšľam? V duchu Pána, alebo v duchu seba samého? V duchu komunity, ku ktorej prináležím, alebo v duchu skupinky či spoločenskej vrstvy, ku ktorej patrí, či mojej politickej strany? V akom duchu rozmýšľam? Potrebujeme skúmať, či skutočne myslíme v Božom duchu. A prosiť o milosť rozlišovania: kedy rozmýšľam v duchu sveta a kedy rozmýšľam v duchu Božom. Prosme si o milosť konverzie zmýšľania.“ -ab-

www.radiovaticana.sk

prevzaté

ZAÚJALO NÁS

obrátení na úrovni citov, aj city sa musia obrátiť. Spomeňme si na podobenstvo o dobrom Samaritánovi: obrátiť sa v spolucítení. Kresťanské city. Ide o konverziu v činoch, konverziu v citoch, ale dnes nám Cirkev hovorí aj o «konverzii zmýšľania». Nielen v tom, na čo myslíme, ale aj v tom, ako rozmýšľame, v štýle zmýšľania. Rozmýšľam štýlom kresťanským, alebo štýlom pohanským? Toto je poslanstvo, ktoré nám dnes Cirkev predkladá“.

Vzhľadom na príbeh Sýrčana Námana chorého na malomocenstvo, Svätý Otec pripomenul, ako „prišiel za Elizeom, aby ho uzdravil“ a dostal radu sedem rás sa okúpať v Jordáne. On si však pomyslel, že rieky Damasku sú predsa lepšie od riek Izraela, a tak sa „nazlostil, urazil sa a chcel odísť bez toho, aby to vykonal“.

Eucharistia je zároveň očakávaním Pánovho príchodu

- Eucharistia je vyznaním viery v Kristovo Božstvo,
 - Eucharistia je pokrmom spásy,
- Eucharistia nás učí vďačnosti za všetko i za trpké chvíle v živote,
 - Eucharistia je znamením víťaznej sily lásky,
 - Eucharistia je pravé Telo a Krv Pána Ježiša,
 - Eucharistia zjednocuje človeka s Bohom,
 - Eucharistia je spomienkou Pánovho zápasu,
 - Eucharistia ukazuje cenu človeka v Božích očiach,
- Eucharistia ohlasuje Pánovu smrť, kým nepríde v sláve.

zdroj: www.frantiskani.sk

Živý Ježiš

Ja som Cesta, Pravda a Život, povedal si raz,
dnešný človek pravdu svoju hľadá,
Božiu prehliada.
Ty, Pane, si Láska sama, kto naplní sa ňou,
kríž zdvihne a kráča za Tebou.
Ty si tak povedal, kto za mnou chce ísť,
nech vezme svoj kríž.
No my, ľudia dnešnej doby,
len plní zvady, zloby,
málo na to dbáme a nevieme,
že Ty si všetko vo všetkom.
Či dotknem sa svojho brata,
či z úst mi plynie... a zvada,
nemám čas sa zamyslieť a ...,
bo všetko musím stihnúť
za života pozemského
a Otca nebeského máme
možno ako posledného.
Neviem, že takto to nemôže ísť
On aj tak raz musí prísť,
škoda, že niekedy až na konci,
potom chceme veľa napraviť,
zo života pozemského zľaviť,
bo mnoho času sme premrhali
a lásku svoju nikomu nedali.
Človek, už málo času máš,
čo myslíš, ešte stíhaš?
Stíhaš sa naplniť úžasnou Láskou Božou,
čo dostávaš zadarmo,
bo prehliadol si skutočnosť,
že On s Tebou stále je a naplní Ťa radosťou.
Prečo človek nevie, že nie on,
ale Pán je života zdroj,

nežne nás miluje, my to nevidíme,
bo nestojí pred nami?
Človek, snáď si zabudol,
že za teba do hrobu vstúpil
a na tretí deň ťa vykúpil?
Čím? Predsa krvou svojou
a zmŕtvychstaním!
Ó, keby si vedel, koľko Lásky tam bolo,
už by ťa z tohto sveta máločo zaujímalo.
Ježišu môj, viem, že i mne sa život
na tejto zemi raz skončí,
odpusť, že zabudol som, že *živý si a navždy!*
Eva Č.

**Kresťan,
ktorý necíti, že
Panna Mária
je jeho matkou,
je sirota.**

Pápež František

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.